

Svědkové Babišovi

Nová vláda hnutí ANO a ČSSD premiéra Andreje Babiše dostala ve Sněmovnu důvěru, získala ji díky hlasům komunistických poslanců. Při této příležitosti odemykáme text Jaroslava Kmenty, který popisuje vnitřní poměry v hnutí ANO.

„Žili jsme tam jako v sektě“ – těmito slovy popisuje vnitřní poměry ve straně miliardáře Andreje Babiše bývalá politička ANO. Je to spravedlivé? Její vyprávění se shoduje se slovy dalších exstraníků, kteří v Babiše ještě před pár lety věřili. Jeden z typických příběhů pojednává o tom, jak v roce 2015 sněm ANO, ne náhodou přezdívaný severokorejský, zvolil Babiše sto procenty hlasů (a Babiš se pak prý zlobil, že už se to nesmí opakovat).

...

Když se v lednu 2018 jednalo o vydání Andreje Babiše k trestnímu stíhání kvůli podezření z dotačního podvodu farmy Čapí hnízdo, objevil se mezi poslanci jeho strany velice pozoruhodný názor.

Tak bychom přece mohli to stíhání Babiše přeložit na jindy, ne? – začalo se ozývat od poslanců ANO 2011.

„Co brání tomu, aby se řešení kauzy posunulo o čtyři roky nebo prostě do doby, než budou nové volby,“ řekla zcela vážně 11. ledna 2018 poslankyně Taťána Malá, která je místopředsedkyně mandátového a imunitního výboru.

Podobně jako Malá se o necelé dva měsíce dříve vyjádřil její stranický kolega a čerstvě zvolený předseda poslanecké sněmovny Radek Vondráček. „Jelikož Andrej Babiš bude premiérem, policejní vyšetřování kauzy Čapí hnízdo by se mohlo o čtyři roky odložit,“ řekl v listopadu 2017.

Jak je to vůbec mohlo napadnout? Copak nevědí, že jejich návrhy na „posunutí“ trestního stíhání jsou v rozporu se základními principy právního státu? Že třeba stíhání nelze u někoho odložit a u jiného ne, protože existuje rovnost před zákonem? Říkal jsem si, že uvnitř ANO musí být něco opravdu zvláštního: zatímco v klasických politických stranách existuje názorová pluralita a přinejmenším nějaká kritická diskuse, návrh na odklad trestního stíhání naznačoval, že mezi členy Babišova uskupení to může fungovat jinak.

Snaha poslanců o „odsunutí obvinění“ nakonec nevyšla, sněmovna vydala Babiše i druhého muže ANO 2011 Jaroslava Faltýnka ke stíhání. Já jsem ovšem neodsunul hledání odpovědí na to, co se děje v zákulisí Babišovy strany, když na její představitele zrovna nesvítí světla kamer.

Oslovil jsem několik bývalých členů ANO, kteří v průběhu doby ze strany odešli, protože – jak sami říkají – zjistili, že „to není normální strana“. Použiji v tomto textu vyprávění čtyř expolitiků, kteří se zveřejněním svých názorů souhlasili.

Na úvod zatím jen jejich stručné výroky:

Milan Hulík, bývalý předseda rozhodčí a smírčí komise ANO 2011: „Byl jsem na sjezdu strany a připadal si tam jako v komunistické straně.“

Tibor Batthyány, zvolený za ANO jako primátor Liberce: „Postupem doby se z nás na krajích stávali jen roznašeči letáků.“

Marek Sekáč, zakladatel buňky ANO ve Frýdlantu: „V ANO podle mého názoru přežívají jen kývači.“

Kristýna Zeliencová, bývalá poslankyně ANO: „Udělalí jsme Babišovi jen užitečné idioty. Žili jsme tam jako v sektě.“

Skutečně, když jsem naslouchal příběhům odpadlíků ANO, připadal jsem si chvílemi, jako když mluvím s lidmi, kteří si prošli životem v sektě. A tak mě hned napadlo, že – samozřejmě s jistou dávkou nadsázky – existují jisté podobnosti s učením náboženské společnosti Svědkové Jehovovi.

Parafrázujeme-li základní body vyznání Svědků Jehovových, mezi Svědky Babišovými by to mohlo fungovat asi takto:

1. *Bůh.*

Uctíváme jediného pravého Boha, všemohoucího Stvořitele, který se jmenuje Andrej Babiš.

2. *Bible.*

Jsme přesvědčeni, že autorem bible „O čem sním, když náhodou spím“ je Andrej Babiš. A že do ní nechal zapsat informace, které jsou pro nás důležité.

3. *Ježíš.*

Následujeme učení a příklad Jaroslava Faltýnka a vážíme si ho, protože ho považujeme za našeho zachránce a Babišova syna.

A tak dále...

Avšak konec nadsázky. Zde je vyprávění lidí, kteří zažili poměry v Babišově straně a – jak sami říkají – procitli a odešli z ní.

Tibor a Marek

Marku Sekáčovi bude letos 47 let. Žije ve Frýdlantu na Liberecku, živí se jako soukromý podnikatel. Od roku 2010 má i malou stavební firmu a fotoateliér Marvin style. Tržby se pohybovaly kolem 4 milionů korun. Je ženatý, má dvě děti. Sekáč se politice vždy vyhýbal. Ale po aférách pravicových vlád se rozhodl, že se v politice angažovat bude. A tak v roce 2012 vstoupil do nově vznikajícího hnutí ANO 2011.

„Byli jsme naivní srdcaři. Když jsme šli v roce 2014 do komunálních voleb, tak nás to zčásti stálo i vlastní peníze. Ale byli jsme nadšení. Připadali jsme si jako nějací pionýři. Babišovi jsem tehdy věřil. Ale pak se to změnilo. V ANO začali vítězit kariéristi a taky hlavně byznys,“ říká s odstupem času Sekáč.

Na Liberecku byl podle něj největším tahounem a zakladatelem buněk ANO Tibor Batthyány (vyslovuje se „bat'ány“). Tento muž s neobvyklým příjmením, které vysvětluje svými předky patřícími k maďarské šlechtě, byl tehdy poměrně neznámý ajťák z Liberce bez jakýchkoli

zkušeností v politice. Měl ale dvě přednosti: čistou minulost a charisma.

„On se stal přirozeným vůdcem. Všichni, kdo tu vstupovali do ANO, šli do té politiky hlavně kvůli němu,“ řekl Sekáč. Batthyány se stal šéfem místní organizace v Liberci, Sekáč ve Frýdlantu.

„V ANO jsem měl členskou průkazku číslo 28,“ svěřuje se čtyřicetiletý Batthyány.

Jak se mu podařilo, že přišel do ANO v první vlně?

„Oslovila mě manažerka ANO Markéta Akrmanová. Ta dostala na starost, aby dala dohromady krajskou organizaci ANO na Liberecku. Tak jsem se stal prvním krajským předsedou ANO,“ řekl Batthyány, který se později stal primátorem Liberce a je jím dodnes (byť už není členem strany).

A jak přišla do ANO Akrmanová? „Ta se k tomu dostala tak, že Andreji Babišovi dělal sommeliéra její manžel,“ řekl Batthyány. („Manžel sice pracoval v Babišově restauraci, ale s mou aktivitou v ANO neměl nic společného. Já jsem se v roce 2011 stala sympatizantkou ANO a sama jsem se nabídla, že pomohu postavit organizaci hnutí na Liberecku,“ řekla naopak Akrmanová, která z ANO v květnu 2015 odešla.)

V každém případě je jisté, že Babiš v roce 2011 rozjel uskupení, které svou zkratku odvozuje ze slov Akce nespokojených občanů: nejdříve se přitom obklopil nejbližšími spolupracovníky ze svého podniku Agrofert, s nimiž postavil na nohy centrálu ANO 2011 v Praze. A krajské organizace pak začal budovat v mnoha ohledech nahodile.

„V personální politice nejde Babišovi ani tak o odbornost, jako spíš o loajalitu. Tu vyžaduje až za hrob,“ říká Batthyány.

„Čistič minulosti“ Hulík

Svou zkušenost s ANO má také známý pražský právník Milan Hulík. V době komunismu obhajoval některé disidenty a nespravedlivě odsouzené. Získal si tak respekt v komunitě disidentů a lidí kolem Václava Havla. To se Babišovi líbilo. Partnerství s Hulíkem mu mohlo pomoci. Babiš byl totiž členem KSČ a agentem komunistické Státní bezpečnosti.

„Babiš mi hned na první schůzce říkal, že v KSČ byl skoro každý, ale že na to samozřejmě není hrdý. A dušoval se, že s StB nespolečně pracoval a že se bude soudit,“ řekl Hulík. A dodal: „Ale teď mám samozřejmě vztek, že jsem mu naletěl a že mě jen využil. Pamatuji, jak jsme byli na předvolebním mítinku v Praze na náměstí Míru, a když mluvil o své době před rokem 1989, tak řekl: ‚Já jsem nebyl tak statečný jako tady pan doktor Hulík...‘ A ukázal na mě. V té chvíli mě to potěšilo. Ale později mi to celé došlo. Byl jsem tam jen jako užitečný idiot.“

K Babišovi se Hulík dostal na doporučení dnes již zesnulé spolupracovnice Andreje Babiše Anny Veverkové. S Babišem se sešli někdy v roce 2012 na farmě Čapí hnízdo. „Tehdy jsem si ho získal. Babiš se mě totiž zeptal: ‚Dám vám zkušební otázku: kdo je největší zločinec v této zemi?‘ A já na to bez váhání odpověděl: Václav Klaus. Babiš v tu chvíli úplně povyskočil ze židle a zvolal: Přesně tak,“ vypráví Hulík.

„Pak mě vyprovázela ven z restaurace a skoro u auta se mě zeptala: ‚Tak co? Jdete se mnou do boje?‘

Tiskl mi u toho ruku a já mu na to kývl. A Babiš hned dodal: Ale potřebuji vás na plný úvazek,“ vzpomíná Hulík na rychlost, s jakou Babiš postupoval, aby si nového člena zavázal.

Krátce poté mu Babiš zajistil kancelář na Chodově v Centru pohybové medicíny naproti centrále Agrofertu, kde mělo ANO 2011 své sídlo.

A podepsali spolu smlouvu o právní pomoci, takže Babiš honoroval Hulíka jako advokáta částkou 100 tisíc korun měsíčně.

„Ze smlouvy mi také vyplývalo, že budu působit ve prospěch hnutí a Andreje Babiše. Musel jsem mu každý měsíc posílat mailem hlášení, co dobrého jsem pro něj udělal. Třeba jsem navštívil biskupa Václava Malého (bývalého chartistu) a – jak bych to řekl – no, popularizoval jsem u něj Babiše. Ale hlavně jsem ho měl popularizovat na pravé straně politického spektra,“ přiznává téměř se studem Hulík.

Na jaře 2013 pak Hulík s dalšími novými straníky absolvoval školení na Čapím hnízdě. „Byly to takové téměř dětské hry, psychologické testy, zda máme vlastnosti jít do politiky. Jedna hra byla zaměřená na hledání vůdce. Tam jsem poprvé viděl Jaroslavu Pokornou Jermanovou, z níž se později stala místopředsedkyně strany. Pamatuji si to dobře, protože jsem se s ní při těch hrách držel za ruku,“ vzpomněl si Hulík.

Na Čapím hnízdě byli tehdy týden a byli tam i ubytováni. „Výcvik“, jak školení sám nazývá, byl podle něj kvalitní. A prý mu to dost pomohlo. Marketingoví specialisté, které si Babiš najal, jim pouštěli projevy světových politiků, Charlese de Gaulla či amerického prezidenta Johna F. Kennedyho, nebo též slovenského premiéra Vladimíra Mečiara. I na něm se učili, jak zvládat komunikaci s voliči.

Hulík si pamatuje, že jim vštěpovali jednu hlavní zásadu. Ta zněla: „Voliči se říká to, co chce slyšet. A teprve poté, co jste zvoleni, děláte to, co chcete vy.“

Hulík si v té chvíli vzpomněl na citát, který se připisuje někdejšímu britskému premiérovi Winstonu Churchillovi: „Nejlepším argumentem proti demokracii je pětiminutový rozhovor s průměrným voličem.“

Zelienková a „jednota“

Poměrně známou odpadlicí Babišovy strany je Kristýna Zelienková. V roce 2013 se dostala do Poslanecké sněmovny, ale v polovině roku 2016 z poslaneckého klubu ANO 2011 odešla a posléze se stala jako nezávislá poslankyně členkou klubu TOP 09.

„V ANO jsou chytrí a pracovití lidé, ale mají své limity. A ty určuje Babiš,“ říká bývalá poslankyně. „Lidí, kteří zůstali v ANO, si už nemůžu vážít. Ta strana působí jako sekta. Všichni jsou fascinováni Babišem, jako když vidí krajt. Jsou strnulí a jen na něj hledí. A dělají to, co mu odzírají z úst,“ dodala.

Zajímavý postřeh má v této souvislosti Marek Sekáč z Liberecka. Po sérii kritických výhrad, které uvnitř strany vznášeli spolu s Batthyánym, si v únoru 2016 pozvalo „rebely“ do Prahy celorepublikové předsednictvo strany. „Vyslechli si naše argumenty. Ale všichni si baštili jen ty

svoje chlebíčky a věcná podstata je vůbec nezajímala. A nakonec, když se mělo hlasovat, tak začali šilhat směrem k místu, kde seděli Babiš a Faltýnek. Dívali se, jak hlasují oni dva. A podle nich buď zvedli ruce, nebo ne,“ vypráví Sekáč.

Read more at [http://reportermagazin.cz/a/iyrng/svedkove-babisovi?](http://reportermagazin.cz/a/iyrng/svedkove-babisovi?utm_source=facebook&utm_medium=cpc&utm_term=svedkovebabisovi#CzSYgGYiFts6KvKk.99)

utm_source=facebook&utm_medium=cpc&utm_term=svedkovebabisovi#CzSYgGYiFts6KvKk.99

Proč se jeho vztahy k vedení ANO postupně ochlazovaly, popsal Marek Sekáč na střetu zájmů Andreje Babiše.

„Původně se mi líbil razantní přístup k několika věcem, které nás odlišovaly od tradičních stran. Třeba ustanovení, že když je člen hnutí trestně stíhán, tak odstoupí, dokud se vše řádně nevyšetří. Nebo že se nebudou slučovat dvě a více funkcí. Ale realita byla nakonec jiná. Upravilo se to podle potřeb vedení, a hlavně podle potřeb Babiše,“ řekl Sekáč.

Problém vidí také v systému obsazování kandidátek. „V roce 2016 jsme měli problém naplnit kandidátku do Senátu. Najít morálně čisté a statečné lidi bylo neskutečně těžké. Nakonec jsem našel ve Frýdlantu paní Pavlíkovou. Je to kastelánka, mravně zásadová. Tak jsem ji ukecal, aby kandidovala. Ale náš krajský lídr, kterým se stal Martin Komárek, nakonec prosadil svého koně, nějakého pivovarníka Marka Vávru,“ vzpomíná Sekáč. „A víte, jak to nakonec dopadlo?“ položil otázku a hned si na ni odpověděl: „Do druhého kola se dostali dva kandidáti: Michael Canov (za STAN+SLK) a Vávra za ANO. A já byl svědkem toho, jak vlastní lidi z ANO nabádali Vávru, aby proti Canovovi nebyl agresivní a nevedl proti němu konfrontační kampaň. ‚STAN potřebujeme v kraji,‘ říkali mu. Nakonec vyhrál Canov. Nikdo neřešil, že prohrál aňák. Bylo to dobré pro stranu, aby měla vliv na krajském hejtmanství. Šlo jim jen o korytka, o funkce.“

V té době si Sekáč potvrdil přesvědčení, že staré metody z politiky nevymizely a že si na ně ANO jen hraje. „Uvědomil jsem si, že jim děláme jen maskování. My na místních úrovních jsme pro ně byli jen nosiči plakátů,“ řekl.

Batthyány tvrdí, že si jako jeden z mála dovolil říkat Babišovi pravdu do očí. „Na jednom zasedání jsem chtěl, aby vysvětlil případ Čapího hnízda. Ale Babiš na to: ‚Zase Batthyány. Co u nás vlastně robíte?‘ Jeho vysvětlení k případu ale bylo demagogické a končilo často větou: ‚Já nic, to oni jsou zloději.‘ Ostatní členové ANO vždycky jen klopili oči. A nic neříkali,“ uvedl liberecký primátor.

„Mně na tom vadilo, že se k tomu Babiš nepostavil jako chlap. Přitom dávno předtím se nám svěřoval, že Čapí hnízdo byl jeho projekt. A později, když mu teklo do bot, tak říkal, že on s tím nemá nic společného,“ dodal Batthyány.

Pro někdejší poslankyni Zelienskou byla kauza Čapí hnízdo poslední kapkou. V poslaneckém klubu ANO 2011 se podle ní zvyšoval neustálý tlak na jednotu. „Babiš na klubu říkal stále dokola: ‚Je to účelovka.‘ Byla jsem v šoku, když všichni ostatní kývali a říkali: ‚Jasně, šéfe. My vás nedáme.‘ Jaroslava Jermanová to pak uzavřela konstatováním: ‚Všichni stojíme za Babišem.‘ Já s tím nesouhlasila a odpověděla: ‚Počkej, mluv za sebe.‘ Ale Jermanová se na mě obořila: ‚Když všichni, tak všichni,‘ popsala Zelienská.

„Když pak probíhalo jednání sněmovny a Babiš přišel s verzí, kterou nám mimochodem na klubu

vůbec neřekl, že farma patřila v rozhodné době čerpání evropské dotace rodině, manželce a jeho dětem, tak to už byla pro mě totální fraška. Bylo to divadlo pro veřejnost. Nemohla jsem to ani poslouchat,“ vzpomíná Zeliénková na jednání sněmovny z roku 2016. Ona sama Babišovi nevěřila. Byla přesvědčena, že mlží a neříká pravdu.

„Na klubu se tehdy všichni stavěli za Babiše. Nikdo se neodvážil ani ceknout. Ano, někdy říkali i své názory, ale jen na to, co bylo Babišovi ukradené. Ale jakmile se projednávalo něco, co bylo primárním zájmem předsedy Babiše, tak se jelo podle jeho not,“ řekla Zeliénková.

„Genitální slovník“

V ANO 2011 to vypadalo jako na sjezdech strany jednoho muže. V roce 2015 vyhlížel sněm strany jako sjezd komunistického diktátora, jaký známe třeba z KLDR, kde předseda dostává absolutní podporu všech. V roce 2015 totiž dostal Andrej Babiš na sněmu své strany při volbě předsedy 100 procent. Všech 186 platných hlasovacích lístků v tajném hlasování bylo tehdy pro Babiše. Když se na to ptám odpadlíků ANO, tak shodně – aniž by se domluvili – řekli: „Jo, to byl ten korejský sjezd...“

Tibor Batthyány byl tehdy po sněmu svědkem Babišova rozohnění. „Slyšel jsem, jak za to hrozně vynadal tehdejšímu místopředsedovi strany Janu Volnému. Myslím, že u toho stál i Jaroslav Faltýnek. Řval na něj: ‚Jak je to možný?! To už se nesmí opakovat. Přece nechcete, abych vypadal jako diktátor.‘“ (Skutečně už se to neopakovalo, na dalším sněmu o dva roky později už to sto procent nebylo – našlo se jedenáct delegátů, kteří Babiše nevolili.)

Milan Hulík, který zastával ve straně post předsedy rozhodčí a smírčí komise, pak viděl, jak na sebe lidi v ANO udávají a plivou špínu. „Viděl jsem do duše těch lidí. A nebylo mi z toho dobře.“

Postupně poznával i komplikovanou Babišovu osobnost. Zpočátku mu vadil jen jeho – jak Hulík říká – genitální slovník. „Každá porada u Babiše bylo samé ko..t. Ale to nejhorší teprve přišlo. Brutálně se zbavoval lidí, které už nepotřeboval. Ve straně panovala atmosféra strachu. Já jsem sdílel kancelář na Chodově s Věrou Jourovou (dnes eurokomisařka – pozn. red.). Ta se vždycky úplně rozklepala strachy, když si ji Babiš zavolal k sobě,“ vypráví Hulík. (Věra Jourová to odmítla. „Babiše jsem se nebála. Možná jsem byla jen více unavená a ve stresu z náročné práce manažerky hnutí,“ řekla magazínu Reportér.)

Ve straně skončil Milan Hulík někdy po podzimních volbách 2013. „Byl jsem panu Babišovi vděčný, že mi zaplatil senátorskou kampaň, byť nakonec byla neúspěšná. Ale později jsem se obával o ztrátu své nezávislosti. Když jsem viděl, v jaké jsem se ocitl společnosti, tak jsem raději odešel. Na ten korejský sjezd jsem už ani nešel,“ řekl Hulík.

Kristýna Zeliénková je přesvědčena, že politika a tuhá stranická disciplína slouží Babišovi k prosazení jeho zájmů. Poznala to – jak říká –, když se projednával zákon týkající se exekucí.

Když došlo na to, aby se v něm zakotvila takzvaná teritorialita neboli místní příslušnost exekutorů, ANO prosadilo, že se toto ustanovení nakonec vypustilo. Smyslem původního návrhu přitom bylo, aby dluhy v určitém místě vymáhal exekutor spojený právě s tímto místem; aby se zbytečně nezvyšovaly náklady exekutorů na cestování, aby „exekutor z Aše necestoval za případem až do

Ostravy“ a pak nezaúčtoval tyto náklady dlužníkovi a nezvýšil jeho dluh.

„Měla jsem pocit, že Babiš je napojen na exekutorský systém taky. Jde v něm o byznys. Když to velmi zjednoduším: finanční správa zaklekne, přijde exekuce a firmy z okolí Babiše se pak dostanou k zajímavému majetku. K tomu potřebují svého exekutora, ne nějakého neznámého z místně příslušného kraje,“ vysvětluje Zeliénková. A dodala: „Faltýnek mi pak na jednom jednání mezi čtyřma očima řekl: ‚Ale Kristýnko, MY tohle nepotřebujeme, abychom měli víc exekutorů...‘“ Podle Zeliénkové bylo jasné, že myslí: MY v Agrofertu.

Se stejným tvrzením přišel také bývalý ministr Sobotkovy vlády Jiří Dienstbier v pořadu ČT 168 hodin. Když se Dienstbier Faltýnka zeptal, proč teritorialitu vyškrtli, šéf poslanců ANO mu měl říct: „Protože nám to takhle v Agrofertu vyhovuje. Chceme si své exekutory vybírat.“

Faltýnek to v ČT popřel. „Pan Dienstbier říká jako vždy nesmysly,“ uvedl. A Reportéru sdělil, že je nesmysl i to, co říká Zeliénková. „Agrofert nemá s exekutory cokoli společného. Je to přitažené za vlasy,“ řekl mluvčí Agrofertu Karel Hanzelka. (Nutno dodat, že ministr spravedlnosti za ANO Robert Pelikán se nyní snaží pomoci lidem v exekuci tím, aby do osobního bankrotu mohlo vstoupit více lidí než dosud; jeho návrhy ovšem nesměřují ke zmíněné místní příslušnosti exekutorů.)

Podle Zeliénkové si Babiš své poslance nějak zvlášť kupovat nemusí. Kromě toho, že profitují ze slušných platů ve sněmovně a případných odměn za účast v dozorčích radách podniků se státní účastí, jim stačí pocit, že se pohybují v blízkosti velké osobnosti. „Cítí se být výjimeční,“ řekla.

Když z ANO v roce 2016 odešla, ulevilo se jí. „Vlastně i teď to ze mě spadlo, když jsem se na podzim 2017 nedostala do sněmovny za TOP 09. Politik je pod velkým tlakem a stresem. A v ANO to bylo zoufalství a hodně frustrující. Navíc teď by to bylo ještě větší psycho, potkávat se tam s poslanci Okamurovy SPD,“ uvedla Zeliénková.

Jste tu jen díky mně!

Problém s „hnutím odporu“ na Liberecku byl nakonec rázně vyřešen. V prosinci 2016 zrušilo předsednictvo ANO obě místní organizace v Liberci a Frýdlantu. Tím pádem skončili ve straně kritici Batthyány, Sekáč a řada dalších. „Důvodem je dlouhodobé porušování stanov, poškozování dobrého jména hnutí na veřejnosti a neutuchající spory, které rozdělují organizaci v Liberci,“ uvedlo vedení strany.

Primátor Batthyány se o zrušení dozvěděl od agentury ČTK. „Měli jsme tu spory s těmi, kdo přišli do strany později. Nerozuměli jsme si s lídrem Martinem Komárkem a nechtěli jsme přistoupit na stínové řízení kraje prostřednictvím podnikatelů blízkých Babišovi,“ řekl Batthyány.

Babiš totiž v tomto kraji hodně naslouchá Danielu Pernerovi z Liberecka. To je majitel společnosti Mlýn Perner Svijany: jde o největší mlýn v republice, který zpracuje 390 tun obilí denně. Dalším je Penam, který spadá do koncernu Agrofert. Přestože to vypadá, že by mělo jít o nesmiřitelné konkurenty, v politice si jdou nebývale na ruku.

Perner se objevuje téměř každý rok na seznamu sponzorů Babišovy strany. A dává jí velké částky: od 100 tisíc do půl milionu. Po firmách z koncernu Agrofert patří Perner mezi největší sponzory

ANO.

A tak se stalo, že se pro sněmovní volby 2017 objevil jako lídr liberecké kandidátky majitel místní sítě pekařství Jiří Bláha, známý podnikatele Pernera. „Nějaká demokracie? S tím si hlavu nelámou,“ říká Batthyány.

Velkopekař Bláha se do parlamentu dostal. A Babiš z něj musí mít radost. Hned v listopadu 2017 se Bláha postavil za Babiše v kriminální kauze Čapího hnízda. „Je to obrovský hon na čarodějnice na základě spekulací. Doba byla taková, že úředníci byli nešťastní, že se peníze nečerpají, a dotace podnikatelům nutili. To už dneska nikdo nevidí,“ řekl Českému rozhlasu poslanec Bláha.

Podle Batthyányho jsou výsledky voleb jedno velké voličské nedorozumění. „Ti lidé ve skutečnosti netuší, koho vlastně zvolili. ANO vzniklo jako marketingový produkt. Zajímavý je spíš obal než to, co je uvnitř. Byl jsem hrozně naivní, když jsem tady lidem vykládal, že je Babiš poctivý,“ řekl liberecký primátor. A přidává k dobru historku z hádky, kterou spolu měli. Dokládá, jak Babiš nazírá na některé své spolustraníky.

Babiš: Primátorem jste jen díky mně.

Batthyány: Tak proč nemáme primátory v každém statutárním městě v republice?

Babiš: To proto, že to jsou neschopní ko...ti.

Marek Sekáč ze čtveřice odpadlíků skončil nejhůře. Má teď finanční problémy. „Zaklekl“ na něj finanční úřad, a to v době, kdy začal – jak říká vedení ANO – poškozovat stranu.

„Přišli na hloubkové kontroly let 2012 a 2013. A kvůli smyšleným chybám, nad kterými kroucí hlavou i právníci z poradenské firmy Kodap, teď po mně chtějí doplatit asi 500 tisíc korun. To je pro mě zničující. Možná to s problémy v ANO nemá nic společného, ale časově to do sebe zapadá,“ uvedl Sekáč. Teď se stydí, že Babišovi věřil. „Myslím, že se to jednou vymstí všem, kdo ho nebudou poslouchat,“ uvedl a dodal: „V říjnu 2017 jsem poprvé po dlouhé době nevěděl, koho volit. Tak jsem to nakonec hodil Pirátům.“

„Vyvolený“

V lednu 2018 Andrej Babiš poprvé připustil, že by kvůli kauze Čapí hnízdo nemusel být premiérem. V čele kabinetu by podle něj mohl stanout místopředseda ANO a ministr životního prostředí Richard Brabec (původně z koncernu Agrofert). Pár dní nato ale Babiš řekl, že měl „slabší chvíli“. A 22. ledna 2018 zasedal výbor ANO, tedy vedení strany, a vydal prohlášení, že Babiš má jednomyslnou podporu. „Andrej Babiš je jediným kandidátem hnutí na předsedu příští vlády,“ uvedl výbor ANO.

Když se pak v únoru novináři ptali, zda je ochoten se vzdát křesla premiéra, Babiš se na ně obořil. „Bude to stále stejné. Budu jediný kandidát až do smrti,“ řekl Babiš.

„Jsem cesta a pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci, leda skrze mne.“

(Jan 14:6)

„Všemohoucí Bůh“ (První Mojžíšova 17:1).

Amen. •

Nástup nové moci

Reportér dlouhodobě sleduje mocenské změny po parlamentních a prezidentských volbách. Projekt podpořil [Nadační fond nezávislé žurnalistiky \(NFNŽ\)](#).

(zdroj: http://reportermagazin.cz/a/iyrrg/svedkove-babisovi?utm_source=facebook&utm_medium=cpc&utm_term=svedkovebabisovi)